

En busca de la nostàlgia familiar?

La història. De Suïssa a Itàlia passant pels Estats Units d'Amèrica, 1940-1960. Documental familiar sobre les vicissituds de Vivian Barret i el seu intrèpid marit Leo, aviador arriscat i empresari aristocràtic.

Les formes. Del documental com a gènere ja em parlàvem a la crònica de la pel·lícula anterior, a la que els remeto. Anar al cinema és com viatjar i el viatjar té, com

a mínim, un parell d'opcions: A) anar a l'aventura sabent el mínim d'on anirem; i B) tenint molt clar allò que veurem i que volem veure. L'opció A és la del rodamón, la B és la del turista. Si vostè va a veure 'The Mexican Bretzel' havent llegit la sinopsi publicitària, es passarà tota la pel·lícula buscant el me-

lodrama a lo Douglas Sirk que, se'ns diu, és a la base d'aquest documental familiar. Crec que en lloc de buscar la (rebuscada) referència a l'autor de 'Escrito sobre el viento', millor fora la del Charles Chaplin de 'Una mujer de París'. En principi, la pantalla és en format de 4:3, és a dir, la del cinema mut, com muda és aquesta enyorança familiar que s'ha marcat Núria Giménez Lorang (Barcelona, 44 anys), polimorfa professional que ha fet

quasi de tot, de periodista a actriu, d'infermera a hostessa, de traductora a publicista... Ara inventa, diuen, un híbrid de cinema domèstic, romàntic, melangiós, assagista i trencador sobre com ajuntar (que no maridar) imatges i textos pretesament filosòfics. Al contrari que en qualsevol pel·lícula silent, els textos no il·lustren ni donen sentit a les imatges. Són discursos asimètrics, o per dir-

ho en trànsit, cadascun al seu aire. ¿Que tots els camins porten a Roma? Per provar-ho vaig obrir els ulls només a les imatges. Després només vaig llegir. Roma o Campistraus? Qui ha dit que una imatge diu més que mil paraules? Veuré per creure, o creure per veure? Aleshores, per què les pel·lícules te-

nen títol? En tot cas, agafi vostè els vídeos familiars, posi textos lírics i enviï'ls a qualsevol festival. Igual el premien.

El fons. La nostàlgia ja no és el que era: ara és avantguarda.

La imatge. Vivian Barrett passejant pel Popocatépetl.

La frase. "Filmar es una de las formas de autoengañarse que existen", sosté ella. Doncs ja em diràs un selfi!

La recomanació. Cinèfiles de pro i en pro de la femineïtat 'chic'.

'The Mexican Bretzel'

Direcció, guió, muntatge i producció: Núria Giménez Lorang.

Fotografia: Frank A. Lorang i Ilse G. Ringier. Espanya, 2019. 73'. Screenbox Lleida.